

свещеник и помолили Китайско-то Правителство да му позволи да има свещенничество. Молба-ти имало е прѣа, и тѣ за много години имали своё-то богослужебие. Въ време-то на Петър Велики, въ Пекин са практикали още нѣколко Руски духовни лица между които и единъ владыка, но, по причини на плян-ните на Иезуити-тѣ, тѣ не били приемани. Въ последните години, обаче, Руска-та мисия въ Китай е умножила богослужебството ся. Иллюзията на Руски-тѣ Санджъ от 1576 дала следуващите съдѣй-ния на места:

"Руска-милия въ Пекин, минимал-ната година, е състојала отъ единъ Архимандрит, отъ двама магистри и отъ съ-десет мірсы свещеникъ, които като имена имали редовници съ служби, за-иманивали са и съ кнезиеските дали. Архи-мандритъ тѣ съставлявал единъ Ко-тайско-Руски Рѣчицкъ амвонъ за разво-ровъ. Катулериътъ Флорианъ, които помо-щи са на Архимандритъ-тѣ, съчинилъ на Руски и на Китайски едно практи-тъкованъ выражу Евангелие-то отъ Ма-рея, и спирналъ прѣвѣтъ на служ-бите, преди всички тести. Отсъ-Рачински приготвилъ на Китайскиси а-зумиси "Кратки поучения выражу Недѣль-ни и Господен-ти дни". Осъвътъ това, тази мисия имадъ бъл ученица за мом-честя и момичета въ Албания, които у--съвѣатъ.

Друга една Руска мисия са установи-ла въ Урга (Монголия), отъ които са очаква много извѣ-.

ПРОПОВѢДЬ ВЪРХУ ПАМЯТЪ НА Г. РОБЕРТА.

Д-ръ Воншеръ, директоръ-ти на Ро-беръръ Колежъ, пронесеши на Недѣль-сдниа, блескава проповѣдь на ръку памя-ти на Г. Роберта, основателя-ти на това заведение, когото да знае чита-ли-ти си, съзложилъ при 2-3 седмици въ Парижъ. Той разнесъ единъ убий-тель и красноярчески начинъ началь-ника по които пособничътъ членъ човеколъ-бъ и общъ благородецъ си е водилъ приказъ езотъ си, и конто той, при по-слѣдните то на свое-то заведение при 4-5 години, е приобрѣталъ на учащи-ти си тогава въ него. Този началъ си именуванъ, честоизвестенъ и трудолюбивъ. По-слѣ той доказъ за благородътъ, които Г. Робертъ е направилъ прѣтъ животъ си въ отечествени-тѣ, си земѣ и турсъ на Истокъ то въздигнатъ-го на учебно-то заведение, не го е направилъ си ѿль-за лична слава или за дунстанесъ, само съ любовъ къмъ чрезъвѣчеството. Съ други думи, при исполнене-то на своя-тѣ длъжности къмъ семейство-то си, къмъ къльвъ и къмъ на-родъ-ти си, той не забризъ да извър-ши длъжностъ-ти си и къльвъ чрезъвѣ-чеството. Той е билъ човекъ богоиз-брания, набоженъ и справедливъ. Той никогатъ не прѣдъприимал никакъ дѣло за да си убъри чо почиши на здрави и спасевди начала. Наконецъ, д-ръ Воншеръ склонъ рѣчи-ти си какъ като на учените-ти, бывши и настоиши, чо, ако желаетъ да увѣрѣти въ пропри-ра конто си избрани или че си из-беръти, тѣ трѣба да си предложатъ о начала на покойнътъ си благород-ство и доброколедата.

Слѣдъ проповѣдъ-ти, ученици-ти бѣ-ши и настоиши, отъ величай-ти народъ-ти, рѣшили да си едри ченомъ отъ тѣхъ страни до фамилия-ти на покойнътъ въ Америка, които да съдър-жа сподвижни-тѣ дѣлъ предложенія:

"Най ученици-ти на Гебръръ Колежъ, бывши и настоиши, почувствахъши дѣлъ-божъ скърбъ при популътъ за спирта-ти на Г. С. Роберта, основателя-ти на тази Колегия, и призовани изъ-за тѣхъ единъ лична загуба на единъ благородѣтъ и прѣтъ тѣкъ които и единъ единъ загуба за образованіе-то въ тази

занъ изъ Парламентъ-ти, въ наследнико-ти Турции да отлага испепелено-го на Бер-лини-тѣ Договоръ, не е достоинъ, еспоредъ мястъ, да си постави за побор-ни на този договоръ. Англия не треба да мычи че той трѣба да си изуважава отъ велико, но не въ отъ Турции; та-ко треба да мычи че Русия не ще си запишава вече съ сѫдъ-ти на Христи-нъ-тѣ конто оставатъ подъ прямо-то управление на Портъ-ти. Англия не може да поддържи на Русия заплашка съ-дъстествование-то на Турски-тѣ Дракицъ, защото недѣла-ти воїски са си отгѣз-ли отъ Цариградъ, и въ непредвиденъ-ти въз-стъ на Русь-ти едъкъ покритъ сеятъ съ Турски угрозили. Осъвъ това, Англия-та възла въ само нѣсколко километра-да отъ Цариградъ, и тъ мюсъ да вѣръ-шъ и него къде ико, не е такъ съ Русь-ти възле. Съдовдано, Англия имѣто да обвини Русия, иска си съедини-ти съ други-ти на Сарнски-тѣ Договоръ.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Миниатъ-ти седмици въ Пловдивъ ста-дъжло едно заявление отъ спиръ-ти на до-гълъмъ множеството Българи, които, споредъ рѣшението на Европейскъ-ти комитетъ, съзвършило-то на Источното Ру-мелий, икло да си прѣдаде въ рядъ-ти на Г. Сима, агенции-ти на Отоманска-ти банки. Една Българска дегузация си извършила да отиде при Генерал Стол-линъ, прѣвърнатъ-ти управителъ на Источното Румелий, да му изложи опа-сителъ и хождѣнъ-ти на Гумелийци въ-ту тои предѣлъ, но ето тои имѣвъ отговоръ:

"Прѣдъвъзането касаєтъ на Г. Сима-та стапа за испепеленето на 19 членъ на Берлинския Договоръ, които отпредъ-дла на финансово-то управление на Южна България трѣба да си прѣдаде и ме-димъдуровидната комиссия, която ще учреди управлението на страната. Въ тази комиссия има и Руски членове, съ-дъставатъ България има отъ какво-да си болѣтъ. Руското правителство скло-ни въ Берлинъ да отгѣзли управлението на инанкинъ, защото то перенесе-да има изѣтъ че да дава голъмъ възможност на парижана въпросъ въ Бъл-гария и особено защото това отгѣзли-вани не посрѣдствено на най-малъ-бо-ръгъ интересъ. Управлението на инанкинъ е отъ комиссията съ привремен-но, само до гдѣто таи комиссия, посъвѣ-то че си предаде на онна властъ къто е ѿредитъ за България.

"Кълкото за бъдъщето управление на България то ѕи залъзъ, на прѣкладъ, отъ рѣшението на Европа, рѣшението въ-ко-то и Русия ѕи гла засъла, а кие знае-щъ че руското правителство ги да се съзваютъ никогатъ да се обезпрауди Българ-ската народъ. Комиссията же разгледа проектъ когото турското правителство е представило за управлението на Южна България, посъвѣ-то че та разгледъ рус-ски проектъ, посъвѣ-то че на прѣкладъ изѣтъ отъ създаването на хай-тѣсъ европей-ските кабинети не трѣба да си дадятъ гласъ. Това показва че десетъ ище въ България не може да стани прѣцата за извадъннието на това или оново управ-ление. Десетъ създаването тука руско управление и тае създаването дѣжъ стоп-ътъ въ България рускиятъ войска. Това управление е съ мѣтъ рѣжъ, то ги е построено отъ Негово Величество ЦАРЪ АЛЕКСАНДРА II, и азъ че умъ да го

увадъ цѣло и непокълнѣтъ. За това имѣтъ итогъ наил-малата причина, да си отпасаватъ. Идете и усъвоеете насъдес-ната, каквато му дадъ създава занима-нилъ, или яко засълъвъ извънъ развесенъ, до дойди при мене, но съ марсъ, зап-ишъ начинъ; а тогава, до съзвѣз-ното го и тогава въ что му отговора съ-готвостъ."

Марци.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

На 30 Oct. еманципацио-то управле-ниe на Источното Румелий са придало на Г. Сима, агенции-ти на Отоманска-ти банки. Български-ти служители на това отдѣлъ са съ подтвердили на службата-ти.

Европейско-та Румелийска Комисія рѣ-шила да отвори формално на прощ-но, което є и съдало отъ Българи-те на Источното Румелий.

Отъ Берлинъ телеграфиряватъ до Тайлъ-че чо съ използъ на нѣсколко хиляди бъз-ни Руски воинци и чиновници да отива-дятъ въ Австро-Унгария.

Месецъ-же казахъ че Австро-Унгария и Турциа са сближили пакъ, защо-то твърди разблѣръ че интересъ-ти и на-дѣлъ-ти Дракицъ искаватъ че то тѣ да засѣѣтъ възлиъ като прѣатели и до-бръ съеди-ни.

Говори ся че Турското Правителство и ширъ нападъ единъ замъкъ, споредъ М-съжедъ отъ 50 милиона лири, подъ по-ръвигество-то отъ Английско-то Прави-телство. Сръдъ тои замъкъ е въз-порта-ти на Кипър и на Саркисъ-ти възлестъ.

При величъ че десетъ-ти отъ нѣскол-ко дни настъпъ излагатъ мирополо-ниятъ нахрѣстъ на Руски-ти Императоръ. Малдъдъ то ивра въз-ти, защото, казахъ той, отъ сѫда странъ, но-ми Руски воини минуваатъ прѣзъ Бур-гасъ за въз-Румелий и отъ друга, Рус-съ не пакъ да напада Добруджъ, ако-то Румелий ѕи не съласъ, да є останъ единъ воинъ палъ прѣзъ нея. Осъвъ това Руска прѣзабава право-то да у-крайи Костенджъ и ивсанъ други етра-гечески тѣчи въз-Добруджъ. Туа у-крайи-ната етотъ Бесарбия. Още и Бъл-гарски-ти прѣоти ѕи цѣла да си укръ-нятъ.

Миниатъ-ти седмици въз-ютъ отъ Ту-рски-ти вѣщникъ бѣлъ изъ че въ об-ласти-ти Паджъ (Арабъ) съ возилъ единъ Арабски вѣщникъ, подъ приходи-телство-то на Абузурхъ Фейсълъ, и въ слѣдстви-е на това вѣщаніе, Тур-ски-ти вѣщникъ ималъ съ отгѣзли-ти тѣхъ областъ. Вакашъ казахъ съ є, споредъ съдѣдъ-ти конто прѣтъ отъ Портъ-ти, това вѣщаніе не съществувало.

Кълкото, Дондуковъ, управителъ на Българския прѣстъ, тухъ миниатъ-ти четвъртъ и въ недѣла първата зап-ишъ за Ламдъ, дѣло че си срѣзе съ Гу-къ-ти Императоръ, които го повишава-то на чарочко. При заминуваніе че мръ-зъ Пловдивъ, Български-то наслѣдие го по-срѣдъко и исправило на единъ складъ и тържественъ начинъ.

